

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 50 bani pe lună mai mult.

Pentru meșterii:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garment prima dată 14 bani, a doua oară 12 bani
a treia oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Popășilor Nr. 13

Se prenumără la poște și librării.

In România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Selar, 10.

Epistole neîncercate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss
Bernat și la loterie.

Unde-1 procurorul?

Am susținut și susținem, că în Ungaria nici chiar justiția nu se aplică în măsură dreaptă și loială față de toți cetățenii. În deosebi pe terenul politic popoului privilegiază, Maghiarilor, le este permis mult, aproape totul. Politicianii și ziariștii maghiari pot agita în dragă voie contra naționalităților, chiar și contra dinastiei, le pot calomnia și batjocori, fără să fie trași înaintea barei judecătorești. Spunem noi vre-un adevăr mai aspru — numai decât procurorii, juriile de instrucție și tribunalele se pun în mișcare și osândă e sigură.

Când am susținut asemenea lucruri le-am dovedit întotdeauna cu date concrete. Susținem azi cu toată tăria același lucru și vom a-l dovedi cu un nou și colant dat, ce-l avem.

Ziarul bantist „Magy. Szó” a sulevat zilele aceste ideea, că în fruntea cultului kossuthist se se pună prințul moștenitor Francisc Ferdinand și la 19 Sept. a. se încunună momentul lui Kossuth Lajos. Prin aceasta, zicea numita foaie, s'ar aplana calea între moștenitorul de tron și „națiune”.

Ori-cât le-ar plăce această kossuthiștilor, organul oficial al lor, „Független Magyarország”, a declarat, că lucrul acesta e imposibil.

Reflectând acum „M. Szó” a susținut, că nu e imposibilitatea ceea ce a pretins dela prințul moștenitor, deoarece el are simpatie față de națiune și față de partidul kossuthist.

Aceste sunt precedentele, oăroră vine și le pune vârf, în stil și formă adevărat kossuthist, organul „Független M-g”.

Revenind acest organ în numărul său dela 31 August o. asupra chestiei schitate mai sus, se ocupă în special cu sentimentele, ce le nutrește moștenitorul față de „națiune”.

Și acum am venit — ad rem. „Független M-g” constată mai înainte de toate, că moștenitorul de tron nu numai că nu are sentimente de loialitate față de poporul maghiar, dar „n'a făcut nici ceea ce avea datorința să facă”.

Eată ce n'a făcut după „Független M-g”:

De când s'a căsătorit n'a venit în Ungaria, nu a avut nici o atingere cu Maghiarii. „Dar” mai mult. Când a mers la Tarul n'a luat în „sua” nici un

Maghiar, numai ca să facă supărare Maghiarilor...

După aceste furiu scriitorului s'ajunge la culme, căci eată cum continuă:

„Numai de două ori se mai jacă Aldele Sa o astfel de călătorie și atunci în interesul siguranței sale îi putem recomanda, să nu-și mai pună mai mult piciorul în Ungaria, nici chiar la venat să nu vie în Maramureș”.

(Még kétszer kell a tenséges urnak ilyen kirándulást tennie s akkor bizonyosággá érdekeljük mi is ajándékunk neki, hogy többé ne tegye a lábát Magyarországra s még vadászgatni se jöjjön el Maramarosba).

Așa!... Asta-1 una la mână. Urmează mai departe următoarele:

„Dacă moștenitorul de tron se apropie de noi, nimeni nu-1 stă în cale, dar” că poporul maghiar nu se va apropia mai mult de moștenitor — adata e sigur. În cavalierismul nostru nimeni nu poate dubita, dar” știm noi să fim și tăloși și știm a fi chiar și aroganți. Dacă frunzărîm istoria, mai pe fiecare pagină putem citi, că dinastia de Habsburg nu-1 vrednică a-1 se anticipa încredere.

(In textul original: ... A Habsburg dinastiei nem érdemes bizalmat e ölegetni).

Credem, că e destul! Dacă noi am scrie în acest fel, ca mâine ni s'ar configura ziarul și am fi infundați în jama. Compatrioților nostri însă nu li se întâmplă nimic și nu credem să li se întâmple. Unde-1 procurorul, unde judele de instrucție? Hei, aceștia se mișcă numai atunci când e vorba a reglementa pe Valachi...

Sibiu, 5 Sept. 1902.

Impăratul Wilhelm în Pozen Impăratul Wilhelm a sosit Marfa, în 2 l. c. în Pozen, unde „i-s'a făcut o splendidă primire, mai cu seamă de caracter militar. Primarul Witting a făcut o alocuție, din al cărui text au fost șterse de mai înainte toate pasagele referitoare la politică. La înviatarea împăratului au sosit în Pozen guvernorul din Vargovia, generalul Certeov și peste 30 de ofițeri ruși. Au fost recepții, dineuri, iluminări și — s'ar fi putut altcum — discursuri de-ale împăratului, dintre cari unul adresat ofițerilor ruși.

Din telegrame însă nu se vede, că poporul polon a fost și el insuflit. Se constată însă următorul fapt: Ziarul polon din Posen „Prace” a fost confiscat zilele aceste în trei rânduri, pentru articole scrise contra guvernului, iar redactorul și al lui a fost arestat și acuzat pentru lesă-măiestate.

Contra mișcărilor naționalităților. Comitetul municipal al comitatului Nitra a emis o comisiune, care să propună mijloace pentru înfrânarea naționalităților. Dumineca treoută au avut membrii acestei comisiuni o întrunire la faimosul conte Esterhazy János. Deocamdată au stabilit șapte puncte, cari realizându-se speră să șteargă naționalitățile de pe fața Ungariei. E caracteristic pentru spiritul „cavaleresc” al oelor întruniți, că toate mijloacele alese se reduc la spionaj. Să emită comitetul delegați, ca să controleze activitatea școlilor școlare, a învățătorilor, a cateheților, și nu numai în școlile primare, ci și la preparandii și seminarele teologice. Și fiindcă acești delegați nu vor pute din destul spiona, să mai trimită și Viassios alți delegați din ministere, cari și ei să aibă nobila ocupațiune de a adormea a sobolilor nepatrioți.

În 29 l. c. vor avea o nouă întrunire. La aceea vor statori probabil, premisele, ce s'nt de a se acorda spitalilor, cari le vor fi de ajutor.

Olanda și tripla-alianță. Prim-ministrul Olandei, Kuyper, a declarat de neadeverată știre, că el prin viziile, ce le-a făcut la Berlin, Viena și Roma ar fi avut de scop a pregădi terenul pentru alăturarea Olandei la tripla-alianță. Kuyper zice, că el a conferat cu ministrii de externe ai statelor triplei în chestia proiectatei convenții postale și în unele chestii economice.

Dacă în cercurile politice ale Olandei s'ar învâdă, că Olanda se se alătură la tripla-alianță, rsolvarea acestei probleme ar aparține celor două camere ale Olandei.

Tarul și împăratul Wilhelm în Italia. „Giornale d'Italia” din Roma e informată, că visita Tarului și a împăratului la Roma se va face la primăvara viitoare. Tarul va merge la Roma în Mai.

Petulescu, care ladă conține o parte din „lăsmământul” artistului.

Am frunzărît filele mușegăite și îngălbinite ale acestui lăsmământ și cred că fac o serviciu istoriei artei teatrale la noi, dacă dau publicității unele altele din aceste. Partea mai mare a lăsmământului se constituie din piese teatrale, cari au format repertoriul, apoi o serie de acte publice, documente, licențe, afișe, conturi, sentențe judecătorești, acte procesuale și multe altele, cari laolaltă oferă un tablou de tot strănu și nenumăratelor miserii, ce alcătuiesc viața fantastică de actor și director de teatru.

Ar fi la tot cazul instructiv a studia manuscrisele găsite, a căuta, dacă au apărut deja undeva în tipar și, dacă s'nt potrivite pentru împrejurările noastre de astăzi. Poate s'ar rentă a repăși vre-o câteva pentru societățile noastre de diletanți sătenești. Eu nu am ajuns să fac toate aceste studii, cari reclamă răgaz și liniște, de care nu prea dispunem noi gazetarii de dincoace.

Obiectul sorutării mele l-au format celelalte acte și hârtii din lăsmământ și pe baza acestora voi încerca a da aici niște tablouri despre viața trupei lui Petulescu din primii ani ai existenței sale, pe baza actelor aflate la veduva fratelui lui G. A. Petulescu, care trăiește încă în Lugoj. Bine înțeles ceea ce ofer eu aici s'nt numai schițe rapide, cari nici pe departe nu pot avea pretenții de-a oferi ceva complet. S'nt numai

RESPINS. Știm că redactorul ziarului naționalist „Deutsch. Tagbl. f. Ung.” din Timișoara, Cramer, a fost osândit de curtea cu jurați din Timișoara la 3 luni temniță de stat și 1000 cor. pe-deapsă în bani.

Curia din Budapesta a respins zilele aceste cererea de nulitate dată de dl Cramer contra sentenței tribunalului. Se pută altcum?

Maghiarizarea numelor de localități și armata. Ministrul comun de război a dat tuturor autorităților militare ordinul de-a tolosi în actele oficiale numele cele impuse prin ministrul ungar de interne. Folosirea acestor nume se reduce însă numai la comunicația cu autoritățile din Ungaria.

Congresul „Corda-Frateres”

— nu se ține.

Spre surprinderea noastră aflăm că congresul asociației internaționale studențești, care era să se întrunească în luna aceasta la Budapesta, nu se va ține.

Aceasta o face cunoscut comitetul arangiator al congresului prin o circulară, adresată tuturor colegilor și a celor, cari se interesează de congres.

În circulară se arată și motivul neținerii congresului, anume se zice, că președintele și comitetul arangiator a aflat cu părere de rău, că „un anumit fragment al celor înștiințaji la congres are intenția hotărâtă a face congresul teatrul unor demonstrații și certe de naționalitate și politice, cari ating alocurile interne ale statului maghiar și ale unor state vecine”.

După arătarea acestui motiv subscritorii circularii continuă cu perversitate și mai mare astfel:

„Libertatea sfântă a cuvântului, care e asigurată ori și cui în Ungaria și pentru care a luptat atât de mult acest popor, ne aduce în imposibilitate să se împedecăm pe acești domni dela realizarea intenției lor, manifestată de repeșite ori. — Noi sîntem datori atât patriei noastre, cât și altor state cu aceea, să nu dăm ocazie la îndeplinirea unor întreprinderi, cari stau în contra-

rietate directă cu scopul natural al congreselor studențești.

Circulara e iscălită de Dr. Rud. Ludvig, preș. asociației „C. F.”, de Dr. Szemeyel, preș. secției maghiare, și Zsember, preș. comitetului arangiator.

Observăm, că nu așel „fragment al celor înștiințaji la congres”, ar fi fost de vină, dacă în congres s'ar fi ivit discuții de naționalitate, ci însăși volinea Maghiarilor. Ori doară nu au respins Maghiarii chiar de curând cererea studenților academiei slovaci, de-a li-se admite formarea unei secții slovace, un drept, ce își are baza în statutele „Corda Frateres”? Și nu pretindeau ilegal tot ei dela studenții noștri înscrierea în secția maghiară?

Eată deci perversitatea, când corifeii studenților maghiari pun vina pe alții, perversitate, care se completează prin afirmarea, că libertatea cuvântului e asigurată ori și cui în Ungaria!

Aceste s'nt tot atâtea cuvinte de „lup în piele de oaie”, cari nu află crezământ în străinătate.

Avram Iancu.

— Articol final.

IV.

(*) „Ich empfang mit Freude die Versicherung der Treue und Anhänglichkeit der mutigen rumänischen Nation, und erkenne mit Dankbarkeit die schweren Opfer an, die sie für meinen Thron und die Gesamtmonarchie gebracht hat gegen eine ruchlose Partei, die den Bürgerkrieg angefacht und durch ihre Hartnäckigkeit noch fortzuführen lässt. Die Petition der getreuen rumänischen Nation werde Ich in genaue Erwägung ziehen lassen, und in der kürzesten Zeit zu ihrer Beruhigung erledigen.“ Pe românește: „Primesc cu bucurie asigurarea credinței și alipirei curajoasei națiuni române, și cu recunoștință constat sacrificiile grele, pe cari ea le-a aduș pentru tronul meu și monarhia întreagă împotriva unui partid nelegiuit, care a stîrnit războiul civil și care prin încăpăținarea sa îl mai continuă. Petițiunea credincioasei națiuni române o voi încredința spre cumpănire conștientă și o voi rezolvi în cel mai scurt timp spre liniștirea ei.”

*) E. Brode „Die rumänische Frage in Siebenbürgen und Ungarn”, Berlin 1895. Pag. 37.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Societatea teatrală G. A. Petculescu.

Adaus la istoria primei societăți teatrale române ambulante din Transilvania, Ungaria și Bănat

de

Dr. Valeriu Branice.

(Din Anuarul V. al Soc. pentru fondul de teatru român pe anul 1901—1902.)

Nu e mult de atunci de când am avut și noi Românii din țările coroanei st. Stefan societatea noastră teatrală ambulantă, bine organizată, care a parcurs Bănatul, câmpia Aradului și Ardealul dând reprezentații naționale românești, însușind publicul și lăsând amintiri trainice după sine. Și totuși parcă n'a mai fost nici odată! După luptă continuă cu greutate enorme, luptă dată cu adevărat eroism în decurs de un deceniu și mai bine, s'a resfirat societatea, creatorul ei s'a retras bolnav și istovit la Lugoj, unde a sfârșit cu inelul, neluat de nime în seamă, parcă nici nu ar fi avut vre-odată zile de glorie.

Adevărat, nu totdeauna și nu pretutindenea a fost apreciat după merit. Pe vremea sa nu părea lucru așa mare, a avea o societate teatrală organizată, precum ne pare astăzi, când nu o mai avem. Mai ales prin orașe, unde publi-

oul cu inclinațiuni vădite spre cultură germană, se îndeletniceau cu reprezentații teatrale germane înute în stil apusean, era cam desconsiderat „artistul pantofar”, care, purtat mai mult de entuziasm genuin național, decât de instrucție artistică apuseană, se credea la epogeul artei, când reușia să ofere publicului său dela țeară o iluzie sugestivă a eroismului românesc, trecut prin botezul de sânge la Grivița.

Astăzi privim cu alți ochi chiar și noi, acești din orașe, la prestațiunile lui G. A. Petculescu, creatorul, organizatorul și directorul primei societăți teatrale ambulante dela noi. Ori-cât de divergente fie aprecierile asupra nivelului artistic al acestei trupei de actori, îmi pare mai pe sus de ori-ce îndoială, că existența și prestațiunile acestei trupei constituie un fapt național și cultural în istoria desvoltării noastre. Începutul nu putea fi altcum decât cum a fost al lui Petculescu, pagubă că firul s'a tăiat în urma împrejurărilor vitrege. Reluarea firului astăzi reclamă — precum vedem chiar din frământările societății noastre pentru crearea unui fond de teatru național — o luptă gigantică și rezultatul, ce-l vom dobândi, e foarte problematic.

Cred deci, că oter o lectură de interes actual dacă prezentăm oțitorilor acestui „Anuar” niște schițe fugitive din viața societății teatrale a lui Petculescu. Întemplantă a voit să dau de o ladă, de a găsit-o dl Ioan Iorga Burenca, compatabil de bană în Lugoj, la cumnata lui

un adaus la istoria primei societăți teatrale române ambulante din Transilvania, Ungaria și Bănat, precum am și zis în titlul acestor șire.

Nainte de Petculescu n'am avut o astfel de societate la noi. Prin anii 60 și 70 au trecut pe la noi din timp în timp societăți teatrale din România, sub conducerea lui Milo, Pascaly ș.a., prima societate ambulantă teatrală a alcătuit-o însă la noi George Petco, sau cum se zicea dânsul: G. Augustin Petculescu.

Cine a fost acesta? Ca și Hans Sachs al Nemților: pantofar și artist.

Pe Petculescu n'a născut la 11 Octom-

vrie 1852, în Reșița-română, ca fu al lui Toma Petco și al soției sale legiuite Elena și a fost botezat la 19 Octomvrie al aceluiași an de parochul Ioan Nicolaeșcu, obținând din botez numele George. Estrasul din matricolă, liberat la 2/14 August 1860 de pâr. Mathei Balanovits sub nr. 18 ex. 1860 se află între documentele din lăsmământ. Accentez aceasta pe motivul, că mai târziu se gera Petculescu de Logojan (tatăl sau s'a mutat pe la 1860 la Lugoj, unde a rămas până la moarte) chiar în actele de licență este scris: „lugojan legiuitelăsu” (de naștere din Lugoj), ceea ce a servit mai târziu drept motiv de dispută, aproape ca la Omer, între cele două comune bănatene pentru onorul de a fi recunoscute ca „patria mai restrînsă” a artistului.

În Lugoj „i-a făcut tinerul George studiile elementare la școala gr-or română, despre alte studii nu există nici o urmă. Bătrânul Toma Petco a destinat pe fiul său George pentru cariera de pantofar și l'a dat în învățătură la „maistor Pera”, care trăgea și astăzi și știe povestii multe ștregării de-ale celebrului său „șăgărt”, cum zic Bănățenii ucenicilor de meserii. Era băiat de temperament vioi și impulsiv, care nu prea afla stare la meseria, pe care de astfel a absolvat-o, obținând rangul de „călă”.

Trecând prin Lugoj „societăți teatrale din România și cultivând și societatea română” din Lugoj pe acel timp în măsură mai mare arta teatrală prin „societăți de diletanți bine instruite, s'a trezit în tinăra călă boldul irresistibil de a deveni actor și într-o bună zi, prin anii 70, a dispărut deodată din Lugoj calfa de pantofar; s'a luat — după cum se aflase mai târziu — după o societate teatrală din România și a devenit în cel cu în cel actor. N'are să ne contrarieze faptul acesta, căci nu e un fenomen izolat. Artiști renumiți d n străinătate au fost calfe și și-au început cariera de artiști ca și Petculescu al nostru, numai cu acea deosebire, că au dus-o mai departe decât acesta. Vina, că Petculescu nu a dus-o așa departe nu zace numai în el, ci și în împrejurările dela noi, cari nu au favorizat deloc lăntele tinerului artist. (Va urma).

Cu aceste cuvinte răspunse Maiestatea Sa, Domnitorul nostru actual, memoriului, pe care conducătorii uniți ai Românilor din Ardeal, Ungaria, Banat și Bucovina îl prezentaseră la 5 Maiu 1849 guvernului central din Viena. Ele se adresau Românilor pentru atitudinea lor vitească și loială dela 1848; priveau așadar tocmai epoca și evenimentele, al căror cel mai strălucit erou român a fost *Auram Iancu*. Privesc cu alte cuvinte toamă acele fapte politice și războinice, pentru cari guvernul ungar de astăzi al Maiestății Sale pângărește memoria viteazului, confiscă fondul pentru monumentul lui și pedepsește cu pușcărie pe toți cari vreau să nemurască printr-o cruce, ceea ce istoria a nemurit de mult prin judecata sa nepărtinitoare.

Eată-ne deci ajunși acolo, unde s'ar fi părut cu neputință să ajungem vrednic: dinasticismul curat, vrednicia cetățenească hultie și persecutate de fațelii dinastiei, de speculații politice. Eată-ne ajunși până acolo, ca guvernul țării să îndrăznească — fără nici o teamă de răspundere — a condamna tocmai ceea ce supremul factor în monarhie a lădat cu recunoștință și a voit să răsplătească cu daruri și cu distincțiuni împărătești!

Curios capriciu al sorții! straniu joc al politicii. Înainte cu cincizeci de ani, la 1852, Maiestatea Sa Monarchul și sfetnicii săi urcă munții glorioși ai Moților, fac pe voia Iancului și trec pe lângă casa lui, vorbesc părințele cu vitejii marelui om și mânănoa hrană românească din mâni românești... Astăzi, după cincizeci de ani? Guvernul dela Pesta al Maiestății Sale timbrează ca trădător de patrie și oșpetenie de bandiți pe acela, care se bucurase de înalta apreciere a Domnitorului. Acela guvern al Maiestății Sale se instăpânește în chip nelegiuit pe fondul menit să înlesnească ridicarea unei cruci pe monumentul aceluia, care în viața lui a luptat pentru mântuirea Tronului și pentru siguranța patriei...

Dacă n'am fi osândiți să vedem cu ochii noștri aceste ciudățenii, nu le-am crede nici morți. Dacă n'am suferi noi înșine sub greutatea lor, nici prin gând nu ne-ar trece, că ele ar fi fost vre-odată cu puțință sub domnia blândului nostru Monarch.

Am vrea să ni-se arate, unde s'au mai pomenit asemenea făpturi nemernice! Am vrea să știm, cine nu s'ar revolta, când vede un guvern de pigmei rostind judecată asupra figurilor mărețe ale istoriei! Am vrea să auzim glasul, care se rostească cuvânt de aprobare pentru o profanare atât de neocosită a panteonului, unde își dorm odihna de vezi marii eroi ai națiunilor!

Nu e mult, de când — scârbit de trufia grandanilor dela Pesta — bunul nostru Monarch esclamasă cu durere: „Am domnit înșădăre... Cincizeci și patru de ani de domnie blăjindă par a fi fost ca tot stăția ani pierduți, dacă ne dăm seama de orgiile politice, pe cari sfetnicii netrebnici le pun la cale, spre mai marea mahnire a Suveranului.

Cine-s responsabili de situația aceasta? Cui avem să cerem seama pentru nedreptatea strigătoare, că trei milioane de credincioși ai Maiestății Sale sânt bruscați în sentimentele lor de pietate națională și chiar în convingerile lor dinastice, că memoria unui bărbat, care a fost razam tare al Tronului în zile de răsmiră, poate fi batjocorită, ear' faptele lui taxate ca trădare de patrie și odihna lui turburată până și dincolo de mormânt?... Cine-s acei culpabili, cari se joacă atât de ușuratic cu vaza Monarchului, cu liniștea popoarelor, cari îl cinstesc în pace ca și în războiu, cu viitorul monarhiei chiar?...

Fără să vrem, gândul nostru ne poartă acolo, de unde a răsunat la 1848 cuvântul de alarmă în contra răsvăritorilor maghiari. Ne poartă gândul la factorii conducători din Viena, cari de zece de ani se lasă narcotizați de politica fatală a Maghiarilor... Nu vedem ei primejdiiile cari amenință monarhia dinlăuntru și din afară? Nu simțesc ei apropierea furtunilor? Și nu se cutremură ei de spaimă, când văd ce fel se face astăzi — cu ȝtirea lor și cu aprobarea lor tacită — educația dinastică a popoarelor credincioase tronului și Monarhiei?!

Din comitatul Sătmăruului.

— 2 Septembrie 1902.

Naționalitatea se bazează pe dispozițiune dumnezească. Fiecare naționalitate își are misiunea sa proprie, ca se contribuie la progresul cultural al omenimii și să-i dovedească astfel puterea de cucerire spirituală. În schimb însă nu poate face această cucerire, decât pe temeiul echității. Dacă popoarele ar fi găsit la cuceritori un spirit de dreptate și o guvernare liberală, poate că cu timpul s'ar fi datat cu situația lor; dar' de când e lumea, acțiunea din o parte, a produs reacțiune în altă parte. Reacțiunea în contra spiritului de cucerire a devenit al doilea fundament al naționalismului, efectul contrar n'a fost în stare a-l nivela nici chiar creștinismul, care făcea să apară toți creștinii, ca o singură națiune; pentru aceea zice contele Apponyi, că iubirea ce o nutrim față de națiunea noastră, în rezultatul final servește spre conservarea și perfecționarea omenimii întregi.

Calitățile individului numai prin asocieri se dezvoltă la acea putere, care face seamă în masele omenimii; pentru aceea se grupează familiile și produc acelea frânturi, a căror origine e comună, au aceeași situație geografică sau aceeași identitate de caracter.

Funcțiunea individualității naționale consistă dar' în aceea, ca să nu dispară aceste calități. Care națiune nu-și apără individualitatea sa proprie prescurtă omenimea, oăci permite să piară ceva, ce i-s'a concretizat de prevedință. Astfel glăsuiește în asta materie și „Budapesti Hirlap“ în numărul său din 25 Maiu 1902, că popoarele nu se pot guverna bine și corect, altcum decât în consonanță cu firea lor. Pe baza acestui adevăr se pretinde să nu se ceară negarea însușirilor de rasă și naționale.

E o criminalitate a cere dela un popor negarea firii sale și lăpădarea eului său național. Națiunea care abize de limba sa și permite să i-se octroeze o limbă străină merită să piară.

Ear' ministrul Darányi astfel agrăește pe regele Siamului în Iulie 1897, că „poporul care se desparte de portul său, de limba sa și de sentimentele sale naționale, nu e vrednic de stimă“. Dacă nu e vrednic de stimă poporul, care se desparte de limba sa și de sentimentele sale naționale, dacă merită să piară națiunea care permite să i-se octroeze o limbă străină și dacă e o criminalitate a cere dela un popor lăpădarea eului său național, pe ce drept i-s'a basat ordinațiunea mai nouă ministrului cultelor din 5 Iunie nr. 30.932, prin care impune naționalităților nemaghiare propunerea studiului religiei în o limbă străină în școalele de stat? Sau cu ce își justifică procedura, de cu o trăsură de condeiu răstoarnă din fundament planul de învățământ în școalele confessionale, susținute de acestea? de nu cu aceea, că cuvintele în gura guvernatorilor noștri sânt numat joc, concepțiile sânt numai comedie, ear' principiile sânt numai momeli.

Legalitatea acțiunilor de stat se justifică, decât numai în conexiune cu determinarea scopului de stat; ear' statul modern, tot după concepțiile contelui Apponyi — are baza în totalitatea cetățenilor și, care așteaptă apărarea dela totalitatea locuitorilor și, care toate mijloacele existenței sale le adună din contribuțiunile proporționale ale cetățenilor și; acest stat nu poate să aibă alt caracter, decât pe care îl dă totalitatea cetățenilor... Că Ungaria nu e un stat național, impoliglot și nu poate să aibă alt caracter, decât pe care îl dă majoritatea numerică a cetățenilor și — aceasta o vom dovedi cu date scocose din statistica lui Balogh Pál, edată sub auspiciile ministrului de culte, în care recunoaște vrând ne vrând, că frontierele limbei maghiare nu se estind până la frontierele Ungariei.

Ce resoane a îndemnat dar' pe ministrul de culte a emite aceasta ordinațiune. Motive didactice, nu; că așa ceva ași presupune e absurd, — a face mai mare progres într-o limbă necunoscută, decât în una vorbită, e un non sens pedagogic. Resoane de stat cu atât mai puțin; oăci așa se exprimă în alte materii un învățat german — viațuirea pacinică a națiunilor lângă olaltă e imprimată cu litere neperitoare în conștiința generațiilor de astăzi, că pretenșiunea, și ori-ce poziție, pe care o ia statul pentru una din populațiuni, mă-

rește abisul între ele, și duce la distrugerea echilibrului intern. A reolamat aceasta ordinațiune doară limba de stat? Din aceea, zice Fritz Bley, că în Ungaria limba de stat e cea maghiară, încă nu urmează că trebuie oprimăte celelalte naționalități. Ear' contele Széchenyi Ieván zice: „Legile noastre nu prescriu cu un fir de păr mai mult, decât că în locul limbei latine moarte să păgească limba maghiară. Cel-ce pretinde mai mult, acela a uitat de drepturile naționalităților.“

(Va urma).

George Suta,
paroch gr-cat.

Sfințirea școlii gr-cat.

din Feneșul-săsesc.

— 2 Septembrie n.

În 28 August n. a avut loc sfințirea școlii gr-cat. din Feneșul-săsesc, aparținător protopopiatului Cluj.

Programul a fost următorul:

La 2 ore p. m. adunarea despărțământului „Cluj“ al reuniunii învățătorilor din arhiepiscopia gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș.

La 5 ore sfințirea noului edificiu școlar.

La 7 ore petrecere.

Încă înainte de prânz au sosit mai mulți învățători spre a lua parte la adunare. Străini încă au luat parte.

La orele 2 p. m. s'a început adunarea, deschisă prin președintele Ioachim Pop, care în o vorbire a arătat însemnătatea școlii și ne-a îndemnat pentru susținerea ei.

A urmat apoi ordinea zilei. Punctele mai însemnate au fost citirea unei disertațiuni pentru popor, de dl Ioachim Pop, și a unei disertațiuni școlastice cetită de Filip Părvu, inv. în Măcișagulung. Autorilor li-se exprimă mulțumită protocolară.

Din incidentul sfințirii școlii și al adunării de învățători sau trimis două telegrame, una Excelenței Sale Metropolitului Mihályi în Blaj și una inspectorului regesc Kozma Ferencz.

S'a hotărât ca adunarea viitoare să se țină în Măcișagulunguresc unde va avea să diserteze inv. Ales. Contraș, și Filip Părvu să țină prelegere practică.

La aceasta adunare pe lângă învățătorii tractuali au luat parte trimisul inspectorului regesc, mai mulți preoți și învățători confessionali și de stat din alte despărțăminte, o mulțime de dame și domnișoare, notarul Petru Bogan, subnotarul Ilyés Ferencz, o mulțime de poporani din Feneșul-săsesc și jur și alții.

Adunarea se încheie la 1/5 ore.

La 5 ore p. m. a urmat sfințirea școlii.

Înainte de sfințire au sosit dela Cluj: M. On. Domn Dr. Elie Dăianu, noul protopop al Clujului; Stefan Roșanu, adm. protopopesc, Vasiliu Podoabă, directorul bănoii „Economul“ din Cluj; Amos Frâncu, avocat, Cluj; Ioachim Totoian, preot, Chișinău; Aurel C. Domaș, redactorul foii „Unirea“ din Blaj; N. Ionaș, profesor de cant din Blaj ș. a.

La sosire întreg poporul din Feneșul-săsesc, în frunte cu preotul Emil Pop și învățătorul Ioachim Pop, așteaptă pe Clujeni în poarta pomposului edificiu școlar. Aici preotul Emil Pop ține o vorbire și salută pe cei veniți salutând totodată pe noul protopop și pe adm. protopopesc de până acum. La aceasta intimpinare răspunde noul protopop Dr. Elie Dăianu și M. O. D. Stefan Roșanu, fost administrator protopopesc.

După aceasta se începe sfințirea școlii, care o duce în îndeplinire M. On. Domn Stefan Roșanu și corul învățătorilor în frunte cu profesorul Ionaș. În urmă tot poporul a fost stropit cu apă sfințită.

După sfințire a urmat petrecere. În o sală a școlii a jucat intelligența, în cealaltă poporul. Ambele au succedat splendid. Toți oaspeții s'au departat satisfăcuți.

De încheiere voiu să desorbu pe scurt frumosul edificiu școlar.

Edificiul e în imediata apropiere a bisericii gr-cat. Frontul lui de cătră drumul țării și are în acea parte 10 ferestri. Se compune din 2 sale de învățământ, 3 odăi mari, cămară și pivniță pentru învățătorul primar. Înălțimea din lăuntru e patru metri, înălțimea ferestrelor e 220 m.

Meritul, că acest pompos edificiu își are existența, îl au preotul Emil

Pop și învățătorul Ioachim Pop. Ambii au lucrat în înțelegere și așa au putut câștiga ușor poporul ca să contribuie cu o sumă mare pentru ridicarea școlii. De aici putem vedea bunăînțelegerea între preot și învățător — ce rezultat are.

Participantul.

Arestarea redactorilor pungași dela „Adevărul“.

Jidanul unde nu mai poate înșela să vîră în sanctuarul familiilor, le strică moravurile, cu un cuvânt sînt elementul cel mai distructiv al vieții sociale și de stat creștinești. Și infernali totuși se plîng că sînt persecutați! După bursă au ajuns în cele mai multe state, a se instăpâni și pe presă. La noi agitația, ura Maghiarilor în contra naționalităților o susțin și propagă haita jidovească grupată în jurul ziarelor maghiare și germane. În țara noastră soră, în România, mincinoșii de tîrtani au obraznicia de a se grupa în jurul unei foi, pe care au botezat-o „Adevărul“. Și sub scutul „Adevărului“ jidovec au atacat societatea românească, statul român, dinastia țării și tot ce are România de valoare și prețios. În vreme-ce mardarii de jurnaliști jidani sîvîrșeau astfel de lucruri nu se temeau a comite și pungașii.

Goldenberg-Muntean și Kästenbaum-Castelan, dela ziarul „Adevărul“, se îndeleneau cu frumosul negoț de șantaj. Jertfa, pe care i-au ales-o, a fost tot un coreligionar de-a lor cu numele *Ausbruch*.

După-ce Goldenberg și Kästenbaum au scris vre-o câțiva articoli în contra lui *Ausbruch* i-au trimis acestuia intermediari cerându-i parale ca să înceteze campania și să nu mai publice înainte articole violente pe cari le aveau pregătite. Jidanii au fost urmăriti și surprinși în mardara lor afacere. Judele de instrucție *Stelian Popescu* constatînd faptele lor de șantaj a declarat pe *Goldenberg-Muntean* și pe *Kästenbaum-Castelan* de arestați și peste o oră i-a trimis la Văcărești.

Ei, ce zic frații lor din Ungaria despre isprăvile lui *Goldenberg și Kästenbaum*?

Ear' persecuție românească!

La oare cu toți mișei de tîrtani!

Revista estera.

După visita regelui Italiei în Germania.

Prasa ambelor state se arată peste tot mulțumită cu felul, cum s'a prezentat convenirea celor doi aliați. În presa germană se remarcă însă gradul mai mic de căldură depusă de Victor Emanuel în vorbirea lui. De altminteri, după-cum comunică foaia guvernamentală „Patria“ din Roma, cu prilejul vizitei cancelarului german, ministrul Prinetti și ambasadorul austriac s'au întrunit mai de multe ori și în aceste întruniri a eșit la iveală o completă conglăsuire în toate chestiile, cari privesc interesele politice și economice ale statelor aliate. Intre Italia și Austro-Ungaria în special s'au ajuns la înțelegere deplină în privința afacerilor din Balcan, unde se va evita ori-ce tendință a unei lupte politice.

Bulgaria.

Judecătorii Protopopoff și Milanoff, instructorii în afacerea bandei macedonene arestată lângă Sofia, au făcut o perchiștiie la sediul vechiului comitet bulgaro-macedonean de sub presidenția lui Mihailowski, căutînd documente compromițătoare în privința organizării acelei bande. Procedura s'a făcut dimpreună cu doi substituți ai procurorului.

Toate documentele găsite la Mihailowski, la secretarul său Stoičoff și la membrul Buzacoff au fost confiscate.

Cancelaria comitetului bulgaro-macedonean a fost sigilată după perchiștiie, și e păzită de un gendarm. Jos în stradă e deasemenea un pazitor.

Se crede, că până la terminarea instrucțiunii nu se va ridica sigilul de ceară roșie, ceea-ce însemnează suprimarea comitetului lui Zoncoff.

Generalul Zoncoff încă a fost arestat la Ronomir și adus și internat la Dvenorvo. Arestat a fost și agentul comitetului macedonean, lt-colonelul Nicoloff, care a fost internat în Dobrici. Se pare deci, că guvernul bulgar ar vrea să iese din indolența de până acum față de bandele bulgare.

Turcia.

Viceamiralul Palumbo a fost primit în audiență solemnă de Sultan și tratat cu multă distincțiune.

Sultanul i-a conferit marele cordon al ordinului Osmanie în briliante.

În onoarea lui s'a dat ieri un banchet la ministerul marinei, azi va fi în palatul Yildiz un dineu și o reprezentare teatrală.

Față de propaganda catolică tot mereu crescîndă făcută în Albania din partea Austriei și Italiei, guvernul turcesc a luat energice măsuri pentru întărirea elementului mohamedan din Albania.

Sultanul a trimis mai multe ulemale, ca să predice islamismul și 10.000 de cărți religioase, ca să fie împărțite printre Albanezi.

Știri mărunte.

Cedînd China, greutățile încheierii convențiunii comerciale între ea și Anglia s'au delaturat.

În Pretoria au fost convocate 400 căpetenii de triburi indigene, cărora li-s'a comunicat, că trebuie să predea toate armele și municiunile autorităților coloniale.

De-ale calomniatorilor.

Arad, 4 Sept. o.

Un lucru dureros din viața noastră românească din Arad mă constrînge să recurg la ospitalitatea președintelui d-voastre ziar, rugându-vă să binevoiți a-mi publica următoarele rânduri:

„Tribuna Poporului“ chiar la începutul carierei mele a început a me calumnia cu vedita tendință, ca să-mi nimicească viitorul.

Față de atacurile apărute în acest ziar, am fost silit a recurge la scutul legii și de atunci din partea acestui ziar sînt încăta crufat.

Însă tovarășul bine ales al „Tribunei Poporului“, care earășii apare în formă de jurnal sub numele de „Gura Satului“ și care după porecla ce o poartă și după inscripția făcută de redacțiune, ar fi să fie foale umoristică, în tot numărul mă atacă și mă calumniază fără ca să-mi fi dat ansă la aceasta.

Sînt om tînăr și ca fiu de ȝeran din familie săracă pot cu mîndrie afirma, că și la sfînta teologie m'am ȝtinut din puterile mele.

N'am greșit însă nimănui, n'am comis nici o faptă rea, pentru care aș merita prigonire, cu atât mai virtos nimicirea desvîrșită a carierei mele.

Nu le-am greșit nimica nici celor ce sînt grupați pe lângă jurnalele sus pomenite, poate dacă nu-mi e pecașul acela, că comuna fruntașă Pănoata (comitatul Arad) m'a ales cu majoritate respectabilă de preot față de un protegiat al dilașilor aradani, sau poate și acela m'a pecașul, că de când sînt în Arad aplicat pe lângă iubitul nostru conducător Dr. Stefan C. Pop, m'am susținut ani de zile și pentru-oă ved stîma și iubirea ce o datorez și o datorim noi întreaga tinerime cinstită acestui distins bărbat.

Aceste poate sînt motivele, că numărul din urmă al ziarului „Gura Satului“ mă prezentă ca pe un bețiv, zicînd, că de când „mi-s'a întărit alegerea s'au urcat prețurile beuturilor și alte infamii perverse.“

De oare-ce poșția mea socială nu-mi permite să mă apăr cu arma potrivită, adevă cu gîrbașul față de aceasta calumnie mîgească și de calomniatorii nemernici, nici buna educațiune nu-mi permite a desvîl în golăteala lor pe acei indivizi, cari au impertinența obrăznică a moraliza pe alții, deși ei sînt cei mai imorali, am recurs la scutul legii, unde își vor da seama domnii acela, cărora li-e mai lungă limba, decât mintea.

Am însă mîngăierea, că „Gura Satului“ e anume făcută pentru batjocorirea și prigonirea oamenilor cinstiți și că obștea românească își va ține de suprema datorință a destrage ajutorul dela aceste reptile, cari născute în venin numai venin pot răspîndi. Și de oare-ce lupul și dacă își schimbă părul, tot lup rămîne, acela, cari odinioară în foile străine ani de zile au denunțat instituțiunile noastre românești și au calumniat Arădani, nu vor reuși a prosti opinia publică, ei vor fi dați disprețului.

Ioan Tereșanu,

cand. de preot,

„BIHOREANA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții
Oradea-mare.

Capital social 600.000 coroane.

1. Primește bani spre fructificare pe lângă libele de depuneri, sau în cont curent și după banii depuși spre fructificare plătește interese de 5%.
2. Darea după interesele de depuneri o plătește institutul.
3. Acoardă împrumuturi ipotecare.
4. Acoardă împrumuturi simple țărănești pe obligațiuni cu caventi (credite personale țărănești).
5. Escomptează cambii (polițe), efecte și pretensiuni sigure către case publice cu scadențe fixe.
6. Acoardă împrumuturi pe lângă amanetare de efecte (lombard).
7. Acoardă credite cambiale și de cont-curent cu acoperire ipotecară, sau de altă natură.
8. Îngrijește afaceri economice și tot felul de afaceri de bancă.

284 5-25

Direcțiunea.

„Foaia Poporului“

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

iese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată avea această foale

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Nr. 679/902.
prim. com.

313 2-3

Publicațiune.

Dreptul de vînat al comunei Poplaca de pe hotarul acestei comune precum și de pe muntele Platoș, Făcia Platoșului și muntele Oncești pe timpul din 1 Ianuarie 1903 până în 31 Decembrie 1908 se va esarînda prin licitațiune publică Sâmbătă, în 27 Septembrie 1902 la 10 ora a. m. în cancelaria comunei Poplaca pe baza condițiunilor de licitație espuse acolo vederei publice.

Prețul strîgării pentru arînda anuală va fi de 100 cor. ear' vadiu de 10%.

Licitațiunea va fi verbală, însă până la deschiderea acesteia încap și oferte închise și instruite conform normelor din vigoare.

Poplaca, în 27 August 1902.

Primăria comunală:

Ioan Opreș m. p., Aureliu Millea m. p.,
primar. notar.

O fetiță de școală

din o familie bună din România se primește cu întreagă întreținerea la o familie de amplotat

311 3-3

A se adresa la administrația acestui ziar.

Pension

pentru 2 băieți și 2 fetițe la doamna

Friederike Müller,
Wiesengasse nr. 27.

307 3-3

Casă de vînzare.

În strada Ranicher nr. 26 se vinde casa dimpreună cu supraedificațiile ei, 4 odăi, bucătărie, cămară de victualii, cămară de spălat, cuptor de pâne, pivniță, șură, grajd, cameră de lemne, coacină de porci, fântână și grădină de legumi.

312 2-3

Doritorii să se pună în înțelegere cu proprietarul casei tot acolo.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 cante tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolorului de Matilda Căgler-Poni. Un exemplar 20 bani.
3. Co n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătra. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tîndală. Anecdote de Silvestru Meldevan. Prețul unui exemplar 8 bani.
6. Jucării și jocuri de copil. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 20 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 18 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Vicia. Un exemplar 18 bani.
9. Fieca a nouă mama. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ighat. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Căgler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărănel. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 18 bani.
13. Răstom de mamă. Leguță populară din gura lui Năstodim. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Basma de Bojuna Năncovă, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tareului de George Coșbuc. Un exemplar 18 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franțeză de Elziona Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 18 bani.
19. Cenușuța. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peștor îndărănel. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Pristonnul meu Vîntură-Teard. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăinului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoalea. Din fanteziile lui Nicolae Gegan. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vechiul. Din fanteziile lui Nicolae Gegan. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgîrcitul. Comedie de Melles. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 10 bani.
31. Nusea-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărată și peana ei alacă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spica de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roponi. Novela de Brei Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de „Dulca“. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Căcișorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Fadoță. De George Bănd. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalia păsărilor. Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Koca Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O suită de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poziți populare „Cantața bătrânească. Din culegerile lui I. Pop Rotegănel. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căilor ferate de stat reg. ung. valabil din 1 Maiu 1902.

Budapesta—Predeal										Budapesta—Arad—Teiuș											
Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat			Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat			Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat		
10.—	10.—		2.10	pleacă	Viena	sosește	1.50	7.20	6.20	1.50	10.00	10.00	12.30	8.50	pleacă	Viena	sosește	3.25	7.20	6.20	6.20
8.30	6.50	5.45	9.15		B-Pesta (gara centr.)		7.10	1.50	6.20	7.50	8.10	6.50	10.00	2.15		B-Pesta gara centr.		6.10	1.10	7.20	9.35
11.21	8.46	9.02	11.12		Szolnok		3.37	11.44	3.35	5.39	10.56	8.46	1.00	4.15		Szolnok	pleacă	2.49	11.19	4.13	7.32
1.33	10.38	11.33	12.47		P. Ladány		1.19	10.06	1.34	4.03	3.33	11.51	6.05	7.11	sosește	Arad	sosește	9.35	8.18	11.20	4.21
3.42	11.56	1.48	2.11	sosește	Oradea-mare	pleacă	11.04	8.43	11.36	2.38	4.07	12.11	6.35	7.18	pleacă		sosește	8.57	8.08	10.50	4.06
4.10	12.21	2.06	2.18	pleacă		sosește	10.44	8.38	11.17	2.31	4.72	—	6.46	—		Glogovaț		8.45	—	10.38	—
4.50	12.51	3.03	2.51		Mező-Telegd		1.07	8.11	10.42	2.01	4.07	—	7.06	—		Gyorok		8.24	—	10.14	—
5.33	1.27	3.45	3.26		Rév		9.32	7.47	10.08	1.37	5.03	—	7.16	—		Pauliș		8.12	—	10.00	—
5.56	—	4.06	—		Bratca		9.11	—	9.50	—	5.20	12.49	7.29	7.56		Maria-Radna		7.57	7.30	9.45	3.27
6.42	2.14	4.52	4.16		Ciucia		8.37	7.09	9.19	12.55	5.54	—	7.55	—		Conop		7.22	—	9.15	—
7.23	2.46	5.32	4.52		Huiedin		7.58	6.40	8.37	12.23	6.13	1.16	8.11	8.24		Béczava		7.05	7.00	8.57	—
8.23	—	6.39	5.42		Nadășul-unăuresc		6.42	5.41	7.21	—	6.58	1.46	8.51	8.54		Soborșin		6.25	6.34	8.15	2.31
8.37	3.42	6.59	5.55	sosește	Cluj	pleacă	6.17	5.23	7.—	11.10	7.27	2.05	9.19	9.11		Zam		5.50	6.08	7.41	2.05
8.54	4.20	8.30	6.11	pleacă		sosește	5.25	—	6.45	10.50	7.53	—	9.43	—		Gurasada		5.23	—	7.16	—
9.11	4.41	8.59	6.27		Apahida		5.03	—	6.27	10.34	8.08	2.28	9.59	9.34		Ilia		5.13	5.45	7.06	1.39
10.17	5.53	10.29	7.26		Ghiriș		3.48	—	5.18	9.30	8.26	—	10.67	—		Branicica		4.49	—	6.43	—
10.47	6.24	11.16	7.50		Cucerdea	pleacă	3.11	—	4.43	9.00	8.52	2.54	10.42	10.00		Deva		4.27	5.19	6.20	1.12
10.56	6.33	11.31	7.52			sosește	3.02	—	4.33	8.55	9.06	3.06	10.46	10.11		Simeria (Piski)		4.12	5.08	6.05	1.00
11.03	6.40	11.40	7.56		Uioara		2.56	—	4.27	8.50	9.52	3.32	11.35	10.43		Orăștie		3.33	4.36	5.19	12.12
11.12	6.48	11.50	—		Vințul-de-sus		2.49	—	4.20	—	10.16	—	11.56	—		Șibot		3.13	—	4.55	11.57
11.34	7.11	12.20	8.16		Aiud		2.27	—	3.59	8.29	10.38	4.00	12.16	11.11		Vințul-de-jos		2.53	4.09	4.34	11.40
11.52	7.32	12.46	8.32	sosește	Teiuș	pleacă	2.05	—	3.38	8.12	10.54	4.26	12.34	11.23		Alba-Iulia		2.33	3.57	4.17	11.13
12.24	—	1.36	8.37	pleacă		sosește	1.35	—	3.02	8.00	11.30	—	1.05	11.45	sosește	Teiuș	pleacă	2.00	3.33	3.43	—
12.53	—	2.10	—		Crac unel		1.04	—	2.36	—	—	—	—	—				—	—	—	—
1.02	—	2.19	9.04		Blaj (ungh. Tërnavel)		12.53	—	2.26	7.35	—	—	—	—				—	—	—	—
1.14	—	2.30	—		Blaj		12.43	—	2.16	—	—	—	—	—				—	—	—	—
1.45	—	3.08	9.31		Micăsasa		12.05	—	1.44	7.08	—	—	—	—				—	—	—	—
2.01	—	3.27	9.43	sosește	Copșa-mică	pleacă	11.45	—	1.25	6.56	—	2.00	7.30	4.10	pleacă	Vințul-de-jos	sosește	11.30	7.48	10.15	—
2.15	—	3.32	9.47	pleacă		sosește	11.09	—	1.06	6.50	—	2.24	7.57	4.31		Sebeșul-săsesc		11.14	7.28	9.55	—
2.33	—	4.51	10.01		Mediaș		10.53	—	12.49	6.37	—	2.47	8.20	4.49		Călnic		10.56	6.48	9.15	—
3.04	—	4.21	10.25		Elisabetopole		10.24	—	12.18	6.16	—	3.11	8.44	5.08		Cunța		10.46	6.34	9.02	—
3.40	—	4.56	10.53	sosește		pleacă	9.48	—	11.40	5.49	—	3.21	8.54	5.17		Mercurea-Sărătura		10.31	6.15	8.43	—
3.47	—	5.03	11.—	pleacă	Sighișoara	sosește	9.22	—	11.33	5.42	—	3.40	9.12	5.31		Mercurea		10.19	6.00	8.28	—
4.03	—	5.22	11.14		Hașfalău		9.04	—	11.17	5.29	—	3.54	9.26	5.42		Apoldul mic		10.00	5.18	8.14	—
5.35	—	6.52	12.26		Homorod		7.44	—	10.03	4.23	—	4.30	10.05	6.11		Apoldul mare		9.52	4.55	7.52	—
6.13	—	7.29	12.58		Agostonfalva		7.07	—	9.22	3.50	—	4.58	10.33	6.33		Galeș		9.33	4.25	7.24	—
6.43	—	7.56	1.16		Apata		6.45	—	8.57	3.35	—	5.27	11.07	6.56		Săliște		9.17	4.05	7.05	—
7.16	—	8.28	1.35		Feldioara		6.16	—	8.27	3.15	—	5.40	11.20	7.06		Săcel		8.58	3.40	6.41	—
8.00	—	9.07	2.09	sosește		pleacă	5.40	—	7.48	2.45	—	5.50	11.30	7.15		Cacova		8.48	3.28	6.29	—
11.40	—	3.55	2.19	pleacă	Brașov	sosește	9.23	—	5.00	2.18	—	6.01	11.45	7.24		Orlat		8.38	3.16	6.17	—
12.38	—	4.40	3.01		Timiș		8.45	—	4.05	1.42	—	6.18	12.03	7.35		Cristian		8.18	2.48	5.50	—
1.11	—	5.10	3.31		Predeal		8.20	—	3.32	1.12	—	6.44	12.29	7.56		Turnișor		7.54	2.17	5.17	—
8.05	—	11.55	9.10	sosește	București	pleacă	3.05	—	7.35	9.15	—	6.55	12.40	8.05	sosește	Sibiu	pleacă	7.44	2.05	5.05	—

Copșa-mică—Sibiiu—Avrig—Făgăraș										Arad—Timișoara											
Tren de persoane			Tren mixt			Tren de pers.			Tren mixt	Tren de persoane			Tren mixt			Tren de persoane					
2.21	4.43	11.14	7.10	pleacă	Copșa-mică	sosește	6.25	9.32	3.19	12.35	—	6.15	11.56	5.00	pleacă	Arad	sosește	10.43	3.44	10.59	—
3.43	6.27	12.35	8.42		Oena (Scalde)		5.13	8.15	1.40	11.07	—	7.00	12.42	6.14		Vinga		9.47	3.01	10.17	—
4.12	7.04	1.04	9.15	sosește		pleacă	4.40	7.41	1.05	10.30	—	7.21	1.05	6.52		Merczifalva		9.09	2.33	9.50	—
Tr. mixt		Tr. mixt	—		Sibiiu		—	—	—	Tr. mixt	—	7.49	1.35	7.39	sosește	Timișoara	pleacă	8.25	2.00	9.17	—
4.33		2.—	—	pleacă		sosește	—	7.33		8.57											
5.23		2.54	—		Tâlmăciu mare		—	6.45		8.04											
6.15		3.59	—		Avrig		—	6.01		7.15											
8.34		6.35	—	sosește	Făgăraș	pleacă	—	3.32		4.25											

Notă. Numerele încadrate în linii negre înseamnă orele de noapte.

Copșa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș

Arad—Timișoara

Notă. Numerele încadrate în linii negre înseamnă orele de noapte.